

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 184: Bất Trụ, Tức Là Không Chấp Trước. Nhất Vô Sở Trụ, Mới Là Ba-La-Mật

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 013)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

[Bất trụ, tức là không chấp trước. Nhất vô sở trụ, mới là Ba-la-mật.]

Hòa thượng Tịnh Không giảng:

Thực ra, Đức Thế Tôn chẳng những trong hai mươi hai năm thuyết Bát Nhã, mà cho đến tất cả các pháp Ngài đã thuyết trong suốt bốn mươi chín năm, thậm chí là mười phương ba đời tất cả chư Phật Như Lai vì chúng sanh trong chín pháp giới mà thuyết vô lượng vô biên pháp môn, cũng đều chẳng ra ngoài hai chữ “**Vô Trụ**”.

Chúng ta cần phải thấu hiểu sâu sắc nghĩa thú của hai chữ này. Đối với ý nghĩa và tôn chỉ của nó, chúng ta phải chân thật tu học, nếu làm được thì gọi là Phật Bồ Tát.

Do đó có thể biết, Phật Bồ Tát và phàm phu khác biệt ở chỗ nào?

Phật Bồ Tát ở trong tất cả cảnh giới, các Ngài vô trụ! Ngoại trừ Phật ra, chín pháp giới đều gọi là chúng sanh hữu tình, nghĩa là đối với cảnh duyên vẫn còn có chỗ trụ, tuy nhiên mức độ trụ có cạn sâu khác nhau.

Phàm phu chấp trước sâu nặng. Hàng Thanh Văn chấp trước cạn hơn, mỏng hơn chúng ta. Bồ Tát chấp trước lại càng vi tế, mỏng manh hơn nữa, nhưng các Ngài vẫn còn. Chúng ta thường nói Đẳng Giác Bồ Tát vẫn còn một phẩm sanh tướng vô minh. Vì sao Ngài còn? Còn tức là Ngài còn có chấp trước. Những thứ khác đều không chấp trước, đều buông xả rồi, nhưng vẫn còn một phẩm sanh tướng vô minh Ngài chưa buông xả được, cho nên Ngài là Đẳng Giác Bồ Tát, Ngài chưa thể xưng là Như Lai, đạo lý chính là ở chỗ này.

Nhất vô sở trụ (hoàn toàn không có chỗ trụ), đó chính là thành Phật rồi.

Đẳng Giác Bồ Tát vẫn còn một phẩm sanh tướng vô minh chưa phá, nghĩa là Ngài vẫn còn chỗ trụ. Thật sự đến cảnh giới chẳng trụ vào đâu cả (nhất vô sở trụ), thì Ba-la-mật mới viên mãn, công đức viên mãn rồi.